

Postępowanie w stanach siły wyższej

Pojęcie stanu siły wyższej w handlu drewnem

1. W leśnictwie można mówić o stanie siły wyższej w ogóle lub o stanie siły wyższej, połączonej z istotnym zakłóceniem planu sprzedaży drewna (z istotnym zakłóceniem gospodarowania surowcem drzewnym). O stanie siły wyższej w ogóle należy mówić w każdym przypadku wystąpienia zdarzeń, o których mowa poniżej w pkt.4), 5) i 6). W identyfikowaniu stanów siły wyższej, zakłócających handel drewnem (gospodarowanie surowcem drzewnym) można posługiwać się kluczem identyfikacyjnym, stanowiącym aneks nr 1 do niniejszego załącznika. W aspekcie zakłóceń handlu drewnem (gospodarowania surowcem drzewnym) przez stany siły wyższej należy w szczególności rozumieć stany faktyczne, zaistniałe:

- 1) w trakcie wyłaniania nabywców drewna w trybie rokowań internetowych;
- 2) po wyłonieniu nabywców w trybie rokowań internetowych;
- 3) w trakcie realizacji zobowiązań, wynikających z :
 - a) rokowań internetowych,
 - b) licytacji z użyciem aplikacji „e – drewno”,
 - c) innych rozstrzygnięć, zobowiązujących do sprzedaży drewna (wyniki aukcji i submisji; wyniki negocjacji itd)

powodujące istotne zakłócenie gospodarki surowcem drzewnym w następstwie takich zdarzeń, jak:

- 4) zdarzenia, dotyczące obszarów leśnych, będące lub nie będące stanami konstytucyjnej klęsk żywiołowych , w tym w szczególności:
 - a) wielkopowierzchniowe pożary lasów,
 - b) naturalne zjawiska, powodujące szkody w drzewostanie, takie, jak:
 - zjawiska abiotycznych inne niż pożary lasów, na przykład:
 - silne opady mokrego śniegu, powodujące istotne szkody od okiści (przede wszystkim w drzewostanach młodszych klas wieku),
 - porywiste wiatry, prowadzące do wielkopowierzchniowych wiatrołomów i wiatrowałów ,
 - podtopienia obszarów leśnych, powodujące masowe zamieranie drzew,
 - silne skażenie środowiska przez pyły, gazy lub substancje ciekłe, wywołujące efekt, jak w zdaniu poprzedzającym,
 - osuwiska, tąpnięcia oraz zapadliska znacznych obszarów leśnych,
 - inne zjawiska abiotyczne (w tym o charakterze antropogenicznym),
 - zjawiska biotyczne, takie jak:
 - żer owadów liściożernych lub „miazgożernych”, powodujący masowe zamieranie drzew (wcześniej nie przewidywane),
 - pasożytnicze działanie grzybów oraz szkodliwe działanie

innych organizmów - powodujące efekt, jak w zdaniu poprzedzającym;

- 5) zdarzenia, zakłócające gospodarkę surowcem drzewnym, spowodowane unieczynnieniem (wyłączeniem z produkcji) istotnej części zakładów przerobu drewna okrągłego wskutek działania sił przyrody (w tym wyczerpującego znamiona konstytucyjnej klęski żywiołowej) lub wskutek zaniedbań zarządczych – takie, jak:
 - a) klęskowe powodzie,
 - b) pożar lub inne katastrofy technologiczne;
- 6) zbieg zdarzeń, o których mowa w pkt.4) oraz w pkt. 5).

Ogłaszanie stanu siły wyższej w ogóle

2. W razie wystąpienia w leśnictwie zdarzeń, o których mowa w ust.1. pkt. 4 – właściwy leśniczy bezzwłocznie (na podstawie obserwacji, prowadzonych w ramach codziennego obchodu leśnictwa) lub lustracji, przeprowadzonych na polecenie zwierzchnika służbowego) przekazuje stosowny meldunek do nadleśnictwa, zawierający wstępną ocenę skali szkód w drzewostanie;
3. Na podstawie meldunków, o których mowa w ust. 2, oraz po rozpoznaniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1. pkt. 5, albo z własnej inicjatywy – nadleśniczy :
 - 1) podejmuje decyzję o braku potrzeby ogłoszenia stanu siły wyższej o lokalnym znaczeniu albo decyzję o wystąpieniu stanu siły wyższej o lokalnym znaczeniu, przekazując tę decyzję do wiadomości właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych (*podjęcie decyzji o ogłoszeniu stanu siły wyższej o znaczeniu lokalnym oznacza w szczególności, że skutki siły wyższej z punktu widzenia handlu drewnem będą mogły być usunięte zdaniem nadleśniczego poprzez podstawienie drewna, zaplanowanego do sprzedaży, drewnem „pokłuskowym” bez konieczności zmiany harmonogramu dostaw drewna w nadleśnictwie oraz nadleśnictwach sąsiadujących – z opcją skierowania części drewna do sprzedaży w trybie aplikacji „e – drewno”*) lub
 - 2) przekazuje meldunek do dyrektora regionalnej dyrekcji o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, które według niego wywołały skutki, wymagające koordynacji działań w określonym zgrupowaniu nadleśnictw.

Wzory decyzji oraz meldunków, o których mowa w ust.3, zamieszczono w aneksie 2 do niniejszego załącznika.

4. Na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 3 pkt.1., lub/oraz meldunków nadleśniczych, o których to meldunkach jest mowa w ust.3 pkt. 2), oraz po rozpoznaniu zdarzeń, o których mowa w ust.1.pkt.5, albo z własnej inicjatywy - dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych:
 - 1) podejmuje decyzję o braku potrzeby ogłoszenia stanu siły wyższej o znaczeniu regionalnym, którą przekazuje do wiadomości Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, lub
 - 2) podejmuje decyzję o wystąpieniu stanu siły wyższej o znaczeniu regionalnym, którą podaje do wiadomości jak wyżej (*podjęcie takiej decyzji może wiązać się z uchycieniem wszystkich lub części decyzji, o których mowa w ust. 3 pkt.1, w których to decyzjach nadleśniczowie, działając poza kontekstem zdarzeń w innych nadleśnictwach uznali, że ze zdarzeniami klęskowymi „poradzą” sobie we własnym zakresie*), lub

- 3) przekazuje meldunek do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, które według niego wywołały skutki, wymagające koordynacji działań w zgrupowaniu nadleśnictw, wykraczającym poza zasięg regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

Wzory decyzji oraz meldunków, o których mowa w ust.4, zamieszczono w aneksie 2 do niniejszego załącznika.

5. Na podstawie decyzji oraz meldunków dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, o których to meldunkach jest mowa w ust.4., albo z własnej inicjatywy (w tym na podstawie informacji z Centrum Informacyjnego Lasów Państwowych, korzystającego z usług Satelitarnego Centrum Operacji Regionalnych w Komorowie koło Ostrowi Mazowieckiej) – Dyrektor Generalny Lasów Państwowych:
 - 1) podejmuje decyzję o braku potrzeby ogłoszenia stanu siły wyższej o znaczeniu krajowym - w odniesieniu do wszystkich lub niektórych wniosków w tej sprawie (*podjęcie takiej decyzji oznacza, że przynajmniej część dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych będzie obowiązana do ogłoszenia stanów siły wyższej o znaczeniu regionalnym, choć uprzednio wnioskowali oni o decyzję o stanie siły wyższej o znaczeniu krajowym*);
 - 2) ogłasza decyzję o ogłoszeniu stanu siły wyższej o znaczeniu krajowym (*podjęcie takiej decyzji oznacza, że decyzje części dyrektorów regionalnych dyrekcji o ogłoszeniu stanów siły wyższej o znaczeniu regionalnym ulega uchyleniu*).
6. Ogłaszanie stanów siły wyższej następuje po zakończeniu akcji ratowniczej (w tym w ramach sztabów kryzysowych, tworzonych na podstawie przepisów odrębnych); Prowadzenie akcji ratowniczych, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, na obszarach leśnych, mieści się (z punktu widzenia klasyfikacji działalności leśnej) przede wszystkim w obszarze zadań, związanych z ochroną lasu przed pożarami, a także ochroną lasu przed owadami oraz innymi szkodliwymi zjawiskami o charakterze biotycznym lub/ oraz abiotycznym. Prowadzenie w/w akcji ratunkowych zasadniczo nie stanowi przedmiotu zarządzenia 52 A Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 31 października 2007 r, zwanego dalej zarządzeniem, albowiem niniejsze reglamentuje ono działalność leśną w zakresie zagospodarowania surowca drzewnego pokłeskowego; Powołane akcje ratownicze powinny być prowadzone według szczegółowych zasad, ustalonych:
 - 1) w aktach reglamentacji wewnętrznej ustalających sposób ochrony lasu przed pożarami oraz innymi zjawiskami o charakterze biotycznym i abiotycznym (*instrukcja ochrony lasu przed pożarami, instrukcja ochrony lasu*);
 - 2) w programach działań sztabów kryzysowych, tworzonych w oparciu o wyodrębnione przepisy prawa powszechnego.

Zbiór działań w razie wystąpienia stanów siły wyższej

7. W razie wystąpienia stanów siły wyższej, w tym wiążących się z zakłóceniem gospodarki surowcem drzewnym, można wyróżnić następujące działania, leżące po stronie Lasów Państwowych (a także częściowo po stronie nabywców drewna okrągłego):
 - 1) ochrona mienia Skarbu Państwa na obszarach leśnych bezpośrednio po zaprzestaniu działań ratowniczych, o których mowa w ust.6;
 - 2) udroźnienie lasu;
 - 3) opracowanie szczegółowego programu działań w zakresie zagospodarowania drewna pokłeskowego, obejmującego w szczególności:
 - a) inwentaryzację drewna, które musi zostać pozyskane w związku z

- uszkodzeniem drzewostanów w następstwie zjawisk szkodotwórczych , o których mowa w ust.1. pkt. 1 (połączone z inwentaryzacją drewna pozyskanego, które uległo zdeprecjonowaniu wskutek działania siły wyższej),
- b) rozpoznanie zakłóceń produkcyjnych, wywołanych u nabywców zdarzeniami, o których mowa w ust. 1 pkt. 2,
 - c) przeprowadzenie modyfikacji zobowiązań wobec nabywców surowca drzewnego, wynikających z realizacji zarządzenia do czasu wystąpienia siły wyższej, w nadleśnictwach, objętych skutkami zdarzeń, o których mowa w ust.. 1, oraz, ewentualnie, w nadleśnictwach niekłęskowych (*jeśli zdarzenia wystąpiły po sporządzeniu takich ofert i nie ma czasu na ich anulowanie i tworzenie ofert sprzedaży od początku, zwłaszcza gdy zostały one już obłożone ofertami zakupu czy umowami kupna – sprzedaży drewna*)
 - 4) realizację programu działań, o którym mowa w pkt. 3);
 - 5) zmianę dotychczasowych planów i ustalenie nowych planów urzędzenia lasu na terenach pokłęskowych
8. Ochrona mienia, o której mowa w ust. 7 pkt. 1, przebiega według zasad ustalonych w aktach prawa powszechnego oraz w aktach reglamentacji wewnętrznej, wymienionych w ust. 6 pkt.1 (*dozór pożarysk , dogaszanie wtórnych ognisk otwartego ognia, sprawdzanie skuteczności zabiegów ograniczających liczebność szkodliwych owadów, wykonywanie doraźnych urządzeń do odprowadzania wody zastoiskowej, wprowadzanie okresowego zakazu wstępu do lasu itp.*), a także obejmuje działania prewencyjne i interwencyjne, przebiegające na podstawie zarządzenia Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, regulującego działanie straży leśnej w Lasach Państwowych. Działania prewencyjne i interwencyjne, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, powinny przebiegać na podstawie programu operacyjnego zadań straży leśnej, tworzonego na okoliczność konkretnego stanu siły wyższej. Program ten może przewidywać delegowanie funkcjonariuszy straży leśnej z nadleśnictw niekłęskowych na teren nadleśnictw kłęskowych. Bardziej szczegółowa problematyka omawianej tu ochrony mienia Skarbu Państwa wykracza poza ramy zarządzenia.

Program działań w zakresie zagospodarowania drewna „pokłęskowego”

9. Stan siły wyższej wymaga opracowania programu działań w zakresie zagospodarowania drewna „pokłęskowego” oraz zagospodarowania powierzchni pokłęskowych. Program opracowuje oraz w formie zarządzenia utrwała nadleśniczy, dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych lub Dyrektor Generalny Lasów Państwowych – stosownie do charakteru stanu siły wyższej. Obligatoryjnymi częściami składowymi programu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, są:
- 1) program stałej ochrony mienia na terenach kłęskowych, zwłaszcza w trakcie pozyskiwania oraz wywozu drewna pokłęskowego;
 - 2) szczegółowy sposób prowadzenia inwentaryzacji drewna pokłęskowego (połączonej z inwentaryzacją drewna pozyskanego, które uległo zdeprecjonowaniu wskutek działania siły wyższej);
 - 3) wyniki rozpoznania zakłóceń produkcyjnych, wywołanych u nabywców zdarzeniami nadzwyczajnymi;
 - 4) szczegółowy sposób przeprowadzenia modyfikacji zobowiązań wobec nabywców surowca drzewnego, zaistniałych do czasu wystąpienia siły wyższej - w nadleśnictwach, objętych skutkami zdarzeń, o których mowa w ust.. 1, oraz, ewentualnie, w nadleśnictwach niekłęskowych (jeśli zdarzenia wystąpiły po

sporządzeniu ofert sprzedaży drewna oraz nie ma czasu na ich anulowanie i tworzenie ofert sprzedaży od początku, zwłaszcza gdy zostały one już obłożone ofertami zakupu czy umowami kupna – sprzedaży drewna);

- 5) harmonogram realizacji programu.
10. Inne części składowe programu, o którym mowa w ust. 10, obejmują:
- 1) ustalenie systemu organizacji i zarządzania procesem zagospodarowania drewna „pokłęskowego” oraz zagospodarowania terenów pokłęskowych;
 - 2) restrukturyzację harmonogramu (harmonogramów) sprzedaży drewna;
 - 3) plan stworzenia i zabezpieczenia składnic przejściowych w razie braku możliwości pełnego zharmonizowania dostaw drewna;
 - 4) renegotiacje umów z usługodawcami leśnymi;
 - 5) plan alokacji sił i środków celem ich skoncentrowania na terenach pokłęskowych;
 - 6) ustalenie systemu finansowego programu zagospodarowania drewna pokłęskowego;
 - 7) opracowanie szczegółowego programu zagospodarowania terenów pokłęskowych.
11. W razie takiej potrzeby, plan zagospodarowania drewna „pokłęskowego” powinien być sporządzany etapami – tak, aby inwentaryzacja drewna pokłęskowego oraz modyfikacja zobowiązań wobec nabywców surowca drzewnego mogła nastąpić bez zbędnej zwłoki. Do czasu przeprowadzenia modyfikacji, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, bieżące zapotrzebowanie nabywców, wynikające z zawartych umów w nadleśnictwach kłęskowych – o ile nie może być przejściowo wstrzymane w tych nadleśnictwach - powinno być zaspakajane przede wszystkim drewnem, pochodzącym z udrażniania lasu oraz usuwania drzew uszkodzonych, stwarzających zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi.

Inwentaryzacja drewna pokłęskowego

12. Do inwentaryzacji drewna pokłęskowego przystępuje się bez zbędnej zwłoki, po ustaniu działań ratowniczych, o których mowa w ust. 6.
13. Inwentaryzację drewna pokłęskowego poprzedza narada gospodarcza na szczeblu krajowym, na szczeblach regionalnych lub/ oraz na szczeblu nadleśnictw (sesja) – odpowiednio do rozległości zdarzenia szkodotwórczego (*stany siły wyższej o znaczeniu krajowym, regionalnym lub lokalnym*).
14. Przeprowadza się inwentaryzację szacunkową oraz inwentaryzację uszczegółowioną.
15. Wyniki inwentaryzacji szacunkowej stanowią podstawę do działań, o których mowa w ust. 7 pkt. 3 lit. c).
16. Inwentaryzacja szczegółowa jest prowadzona w systemie szacunków brakarskich, wykonywanych przed rozpoczęciem pozyskiwania drewna na danej pozycji cięć kłęskowych (z odpowiednim uwzględnieniem drewna pozyskanego w trakcie akcji ratowniczej), przy czym w konkretnych sytuacjach dopuszcza się od razu inwentaryzację powykonawczą (odbiórka drewna pozyskanego na terenach pokłęskowych, gdy nie ma czasu lub możliwości sporządzania szacunków brakarskich).
17. Inwentaryzacja szacunkowa, o której mowa w ust. 15, stanowi zbiór zadań, objętych aplikacją informatyczną, obejmujących:
 - 1) oględziny z użyciem techniki samolotowej oraz oględziny terenowe, prowadzone przez miejscowych leśniczych i podleśniczych (z ewentualną pomocą leśniczych i podleśniczych zamiejscowych oraz usługodawców zewnętrznych, wywodzących się z Oddziałów Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej oraz innych firm

wykonawstwa urzędniowego), służące:

- a) ustaleniu oddziałów oraz wydziełów leśnych, w których wystąpiły szkody, wymagające objęcia inwentaryzacją,
- b) wstępnej inwentaryzacji drewna pokłeskowego z wykorzystaniem szacunku masowego (uwzględnionego w programie Brakarz) z dokładnością do poziomu leśnictwa, sortymentu i gatunku,
- c) ustaleniu ilości drewna sprzedanego klientom, które w oczekiwaniu na transport zostało zniszczone (zdeprecjonowane) wskutek siły wyższej,
- d) ustalenie ilości drewna pozyskanego dla danego klienta (drewno odebrane) które zostało zniszczone (zdeprecjonowane) wskutek siły wyższej,
- e) oszacowaniu według wydziełów leśnych procentowego udziału drzew, które:
 - zostały całkowicie powalone, całkowicie pozbawione koron w wyniku spalania lub złomów, albo zostały wycięte w ramach akcji ratowniczej (leżą w obrębie danego wydziałania),
 - powinny zostać usunięte z drzewostanu wskutek uszkodzeń fizjologicznych lub technicznych, lecz zachowały (choćby częściowo) żywy aparat asymilacyjny oraz więź systemu korzeniowego z glebą,

2) ustalenie ilości drewna pokłeskowego do pozyskania – z wykorzystaniem:

- a) wyników szacunków brakarskich na powierzchniach próbnych, rozmieszczonych równomiernie na terenie, objętym skutkami siły wyższej,
- b) odniesienia interpolacyjnego wyników szacunków brakarskich, o których mowa w lit. a), na poszczególne wydziałania leśne, objęte skutkami siły wyższej, z uwzględnieniem podobieństw między powierzchniami próbnymi a wydziałaniem leśnym, występujących pod względem:
 - opisu taksacyjnego, utrwalonego w bazie systemu informatycznego nadleśnictwa,
 - procentowego udziału drzew, o którym mowa w pkt.1 lit. e)

18. Inwentaryzacja szacunkowa, o której mowa w ust. 17, w programie działań w zakresie zagospodarowania drewna pokłeskowego, może podlegać modyfikacjom, w tym uproszczeniom.

Modyfikacja zobowiązań wobec nabywców surowca drzewnego, zaistniałych do czasu wystąpienia siły wyższej

19. Modyfikacja zobowiązań wobec nabywców surowca drzewnego jest wykonywana wówczas, gdy oferta sprzedaży drewna została już sporządzona i obłożona ofertami (albo gdy sprawy zaszły jeszcze dalej); w każdej wcześniejszej fazie ustalania nabywców drewna – inwentaryzacja szacunkowa drewna „pokłeskowego” powinna być wykorzystywana do modyfikacji pierwotnej oferty sprzedaży.

20. W pierwszym kroku modyfikacji zobowiązań wobec nabywców, w nadleśnictwach, objętych stanem siły wyższej, należy sporządzić dodatkowy plan sprzedaży drewna (plan sprzedaży drewna pokłeskowego); plan ten sporządza się, korzystając z programu Acer; sporządzając plan sprzedaży drewna pokłeskowego, nadleśnictwa nadają mu status planu obowiązującego, zmieniając status planu dotychczasowego na plan nieobowiązujący /ten zabieg techniczny zapewnia transfer planu sprzedaży drewna pokłeskowego do hurtowni danych/, przy czym nadleśnictwa, nie objęte stanem siły wyższej o znaczeniu lokalnym lub regionalnym, zmieniają status dotychczasowego planu sprzedaży drewna na plan nieobowiązujący oraz zakładają nowy „obowiązujący” plan sprzedaży drewna, w którym

wszystkie wartości będą zerowe.

21. W drugim kroku Wydział Analiz Ekonomicznych i Planowania w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych powinien dokonać pobrania planów sprzedaży drewna pokłeskowego do hurtowni danych.
22. W trzecim kroku dane, o których mowa w ust. 21, powinny zostać przekazane do bazy Portalu Leśno – Drzewnego celem zamiany na grupy handlowe drewna pokłeskowego;
23. W czwartym kroku nadleśnictwa kłeskowe, korzystając z funkcji Portalu Leśno – Drzewnego, powinny dokonać zatwierdzenia podziału drewna pokłeskowego na grupy handlowe.
24. W piątym kroku powinien nastąpić proces przetwarzania danych bazy Portalu Leśno – Drzewnym, mający na celu wykorzystanie drewna „pokłeskowego” do zastąpienia drewna, objętego zobowiązaniami wobec nabywców, wynikającymi z rokowań internetowych oraz innych procedur ustalonych w zarządzeniu.
25. Szczegółowy opis informatycznego algorytmu przetwarzania danych, o którym mowa w ust.24, został zawarty w aneksie nr 3 do niniejszego załącznika.
26. Wyniki przetwarzania danych, o których mowa w ust. 24, przy decyzji Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych stają się podstawą renegotjacji warunków zakupu – sprzedaży drewna , przeprowadzanymi przez poszczególnych nadleśniczych (stan siły wyższej o znaczeniu lokalnym) lub przez grupy nadleśniczych (stan siły wyższej o znaczeniu ponadlokalnym) z zainteresowanymi nabywcami drewna.
27. Ilość drewna „pokłeskowego”, która nie będzie miała zdolności do zaspokojenia wcześniejszych zobowiązań nabywców, należy przeznaczyć do sprzedaży w trybie aplikacji „e – drewno”. Pułę drewna trudno zbywalnego zwiększa również to drewno „pokłeskowe”, które zostało zaoferowane w zastępstwie drewna, objętego wcześniejszymi zobowiązaniami, jeśli ta oferta zastępcza nie została przyjęta przez nabywcę (nabywców) (w takim przypadku należy stosować zasadę, że w razie wystąpienia stanu siły wyższej i odrzucenia przez nabywcę oferty zakupu drewna „kłeskowego” w zastępstwie drewna na wstrzymanych pozycjach cięć – umowa kupna sprzedaży drewna zostaje zmniejszona o ilość, odpowiadającej nie podjętej przez nabywcę oferty zastępczej).

Klasyfikacja systemów organizacji i zarządzania procesem zagospodarowania drewna „pokłeskowego” oraz zagospodarowania terenów pokłeskowych;

28. W zależności od rozmiaru szkód, związanych ze stanami siły wyższej – można wyróżnić następujące systemy organizacji i zarządzania procesem zagospodarowania drewnem „pokłeskowym” oraz zagospodarowania terenów pokłeskowych:

Określenie charakteru stanu siły wyższej	Ogólna charakterystyka stanu siły wyższej	Inne szczególne wyróżniki stanu siły wyższej	Opis systemu organizacji i zarządzania procesem zagospodarowania drewna „pokłeskowego” oraz zagospodarowania terenów pokłeskowych (<i>uwaga: w opisie pominięto sprawy, związane z modyfikacją ofert i renegotjacją umów z nabywcami</i>)
Stan siły wyższej o charakterze lokalnym	Ilość i struktura sortymentowa drewna „kłeskowego” będzie mogła w dostatecznie pełnym zakresie	Nie zachodzi potrzeba zmiany harmonogramów „dostaw” drewna do nabywców	„Zagospodarowanie kłeski” może wymagać podziału leśnictw „kłeskowych” na rewiry, stających się miejscem działania leśniczych oraz podleśniczych z leśnictw, które nie

	zastąpić drewno obłożone ofertami w ramach poszczególnych nadleśnictw kłeskowych		zostały objęte kłeską, lecz w obrębie których zaszła potrzeba wstrzymania pozycji cięć. Wyżej wymienieni leśniczowie i podleśniczowie działają w systemie delegacyjnym. Nadleśniczy, w razie takiej potrzeby, występuje do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z zawiadomieniem o renegotjacji umów na usługi leśne oraz dokonywania nowych zleceń z wolnej ręki. Następuje renegotjacja umów na usługi leśne. Leśniczowe i podleśniczowie działają w rewirach wraz z usługodawcami leśnymi im „przydzielonymi”. Z użyciem standardowej aplikacji informatycznej „wiele rejestratorów w jednym leśnictwie”- następuje: a) protokolarne przejście rewirów od leśniczowych miejsc; b) protokolarne przyjęcie na stan (leśniczowych miejscowych i zamiejscowych) tabliczek do znakowania drzew z produkcji uzupełniającej (zapewniającej należyte zabezpieczenie tabliczek, przypisanych do leśnictw kłeskowych), c) w rejestratorach leśniczowych zamiejscowych następuje zablokowanie dotychczasowych adresów leśnych, a w ich miejsce zostają wprowadzone adresy rewirów im przydzielonych; d) do rejestratorów leśniczowych zamiejscowych zostają wprowadzone znowelizowane plany sprzedaży drewna..
Stan siły wyższej o charakterze ponadlokalnym	Ilość i struktura sortymentowa drewna „kłeskowego” będzie mogła w dostatecznie pełnym zakresie zastąpić drewno obłożone ofertami w ramach poszczególnych nadleśnictw kłeskowych	Zachodzi potrzeba zamiany harmonogramów „dostaw” w poszczególnych nadleśnictwach kłeskowych oraz nadleśnictwach „ościennych”	Jak wyżej – z tym, że w związku z ewentualnym przejściowym wstrzymaniem pozyskiwania drewna w niektórych nadleśnictwach kłeskowych i w nadleśnictwach sąsiadujących z nadleśnictwami kłeskowymi – leśniczowie oraz podleśniczowie z tych nadleśnictw mogą być na ten czas delegowani do rewirów kłeskowych (w powiązaniu z czasowymi dotacjami z funduszu leśnego, przekazywanymi do nadleśnictw delegujących). Na czas wstrzymania prac przy pozyskaniu drewna w w/w nadleśnictwach – do rewirów kłeskowych mogą być wysyłane zakłady usług leśnych, działające dotąd w tych nadleśnictwach
Stan siły wyższej o charakterze ponadlokalnym	Ilość i struktura sortymentowa drewna „kłeskowego” wymusza trwałe wyłączenie z pozyskania niektórych pozycji cięć w nadleśnictwach „niekłeskowych”	Zachodzi potrzeba zmiany harmonogramów „dostaw” oraz wstrzymania (całkowitego lub częściowego) pozyskania drewna w nadleśnictwach „niekłeskowych”	Jak – wyżej – z tym, że w związku z trwałą utratą przychodów w nadleśnictwach niekłeskowych musi być do nich wysyłany dodatkowy strumień dotacji z funduszu leśnego. Plan alokacji sił i środków na ogół będzie wymuszał koncentrację maszyn wielooperacyjnych do ścinki i wyrobu drewna, a to będzie się wiązało z koniecznością głębokiej realokacji sił i środków (przesunięcie zakładów usług leśnych, wyposażonych w maszyny wielooperacyjne do ścinki i wyrobu drewna z wielu nadleśnictw na rewiry kłeskowe; przesunięcie zakładów usług

			leśnych o tradycyjnym wyposażeniu do nadleśnictw niekłęskowych, w których nie przewiduje się wstrzymania pozyskania drewna /chodzi o nadleśnictwa, wysyłające na tereny kłęskowe/ zakłady usług leśnych, wyposażone w sprzęt specjalistyczny
--	--	--	--

Wytyczne dotyczące systemu finansowego programu zagospodarowania drewna pokłęskowego

29. Po wystąpieniu stanu siły wyższej o charakterze ponadlokalnym - finansowanie procesu zagospodarowania drewna „pokłęskowego” w nadleśnictwach „kłęskowych” oraz w nadleśnictwach sąsiadujących, uczestniczących w procesie zagospodarowania drewna „kłęskowego”, odbywa się na podstawie wniosków o dotacje z funduszu leśnego, udzielane w celu utrzymania na odpowiednim poziomie płynności finansowej szybkiej tych jednostek organizacyjnych. Wzór wniosku o dotację nadzwyczajną będzie przedmiotem odrębnej decyzji Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, z tym że pierwsza dotacja na działania doraźne (związane na przykład z koncentracją sprzętu wielooperacyjnego) jest udzielana w trybie uproszczonym. Nadleśnictwa kłęskowe oraz „niekłęskowe” są obowiązane do odprowadzania odpisu netto na fundusz leśny na ogólnych zasadach – zgodnie z następującą formułą matematyczną: „Sprzedaż drewna w nadleśnictwach „kłęskowych” (lub „niekłęskowych”) X wskaźnik odpisu na fundusz leśny – dopłata brutto do nadleśnictwa, ujęta w planie finansowo – gospodarczym Lasów Państwowych”. Na koniec roku w nadleśnictwach „kłęskowych” lub „niekłęskowych” jest przeprowadzana pełna weryfikacja wyniku finansowego na warunkach ogólnych.

Aneksowanie planów urządzenia lasu

30. Po zakończeniu inwentaryzacji szacunkowej, o której mowa w ust.15., właściwi dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych są obowiązani do przeprowadzenia kalkulacji średniorocznej możliwości pozyskiwania drewna w nadleśnictwach „kłęskowych”.
31. W celu wykonania kalkulacji, o której mowa w ust.30., ustala się normatywną ilość drewna, możliwą do pozyskania w danym nadleśnictwie kłęskowym, korzystając z regulacji § 12 zarządzenia oraz opisu, zawartego w załączniku 9 do tego zarządzenia (pozycja nr 1) - z tym, że za „N₁” przyjmuje się liczbę lat, jaka upłynęłaby do czasu wyekspirowania planu urządzenia lasu (gdyby plan był nadal realizowany) według stanu na koniec roku, poprzedzającego wystąpienie stanów siły wyższej.
32. Procedurę sporządzenia aneksu do obowiązującego planu urządzenia lasu w nadleśnictwach „kłęskowych” wszczyna się, gdy w sposób oczywisty uzasadnia to skala kłęski oraz oczywisty brak możliwości nawiązania do ustaleń planu w związku z koniecznością zagospodarowania drewna „kłęskowego”, a w razie braku takich oczywistych przesłanek – wówczas,
- 1) gdy ilość użytków przygodnych („kłęskowych”), zaliczonych na poczet użytkowania rębego, przekracza wartość wyrażenia: $R - R_d - R_k$, gdzie R i R_d , jak we wzorze, zawartym w załączniku nr 9 do zarządzenia (poz.1), zaś $R_k \rightarrow$ użytkowanie rębne w roku kłęski, wykonane do daty jej wystąpienia (*samoistny wyznacznik wymagający aneksowania planu urządzenia lasu ze względu na brak możliwości zachowania maksymalnego poziomu użytkowania głównego rębego*),

- 2) gdy można zachować maksymalną wartość użytków rębnych, ujętych w planie urządzenia lasu, lecz wartość wyrażenia $T_m + R_m$ (gdzie T_m i R_m , jak we wzorze w załączniku nr 9 /poz.2./) jest mniejsza aniżeli sumaryczna wartość użytków przygodnych (kłęskowych), zaliczonych na poczet użytkowania rębnego lub przedrębego (*brak możliwości zachowania sumarycznego etatu użytków głównych: etat użytków głównych rębnych + etat użytków głównych przedrębnych*)
33. W razie, gdy dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, na podstawie wyników procedury, o której mowa w ust. 32., stwierdzą, że, w następstwie stanów siły wyższej, nie zachodzi możliwość utrzymania rygorów użytkowania głównego lasów nadleśnictwa (*brak możliwości utrzymania maksymalnego poziomu użytkowania rębnego lub/oraz użytkowania głównego ogółem*) – bez zbędnej zwłoki zlecają sporządzenie aneksu do planu urządzenia lasu, przekazując zleceńbiorczy dane z inwentaryzacji szacunkowej, o której mowa w ust.15.
34. W zależności od rozmiaru szkód w drzewostanach – zlecenie, o którym mowa w ust.33., może być poprzedzone wystąpieniem do ministra właściwego do spraw środowiska o zgodę w trybie art. 18. ust.3. na zmianę (*skrócenie*) okresu obowiązywania planu urządzenia lasu.
35. Domniemywa się, że aneks, o którym mowa w ust.33., uwzględni rozmiar pozyskania drewna „kłęskowego”, wynikający z inwentaryzacji szacunkowej, o której mowa w ust.15, skorygowanej wynikami inwentaryzacji szczegółowej lub powykonawczej, o których mowa w ust.16. Domniemywa się również, że aneks ten zostanie zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw środowiska w trybie art. 22. ustawy o lasach. Domniemania, o których mowa w zdaniach poprzedzających., stanowią uzasadnienie przystąpienia do zagospodarowania drewna pokłęskowego przed definitywnym zakończeniem prac nad aneksem, o którym mowa w ust.33.